

- 12) Czy art. 56 TFUE w świetle również prawa do sprawiedliwego postępowania z art. 41 ust. 1, prawa do bycia wysłuchanym z art. 41 ust. 2 lit. a) oraz obowiązku uzasadnienia z art. 41 ust. 2 lit. c) Karty, a także klauzuli lojalnej współpracy z art. 4 TUE ust. 3 oraz autonomii instytucjonalnej i proceduralnej państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że wymogi takie nie są spełnione, jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego nie powiadamia operatora gier hazardowych o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary zgodnie z prawem krajowym, ani nie zasięga potem, w toku postępowania administracyjnego, jego opinii na temat zgodności przepisów państwa członkowskiego z prawem Unii, oraz, bez podania w uzasadnieniu decyzji szczegółowego wyjaśnienia na temat tej zgodności i przemawiających za nią dowodów, wymierza, w postępowaniu jednoinstancyjnym, karę określaną jako kara administracyjna w prawie krajowym?
- 13) Czy zważywszy na treść art. 56 TFUE, art. 41 ust. 1 i ust. 2 lit. a) i c), art. 47 i art. 48 Karty, a także prawo do dysponowania skutecznymi mechanizmami kontroli sądowej i prawo do obrony, zapisane w tych postanowieniach, wymogi tych postanowień są spełnione, jeżeli operator gier hazardowych może po raz pierwszy i jedynie przed sądem krajowym zakwestionować zgodność przepisów krajowych z prawem Unii?
- 14) Czy art. 56 TFUE oraz obowiązek uzasadnienia i umotywowania przez państwa członkowskie ograniczenia swobody świadczenia usług można interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie spełniło tego obowiązku, jeżeli ani w chwili wprowadzenia ograniczenia, ani w chwili badania nie była i nie jest dostępna właściwa ocena skutków, na której oparte są dotyczące porządku publicznego cele ograniczenia?
- 15) Czy w świetle określonych prawem ram dla ustalania wymiaru kary administracyjnej, którą można wymierzyć, charakteru zagrożonej karą działalności, a w szczególności stopnia, w jakim ta działalność oddziałuje na porządek publiczny i bezpieczeństwo publiczne, jak również represyjnego celu kary można uznać, na podstawie art. 47 i 48 Karty, że rozpatrywana kara administracyjna ma „charakter karny”? Czy ta okoliczność ma wpływ na odpowiedź, której należy udzielić na pytania prejudycjalne od jedenastego do czternastego?
- 16) Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że jeżeli na podstawie odpowiedzi udzielonych na poprzednie pytania sąd rozpoznający spór stwierdzi niezgodność z prawem przepisów i ich stosowania, powinien także stwierdzić, że kara wymierzona na podstawie przepisów krajowych, które nie są zgodne z art. 56 TFUE, narusza prawo Unii?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Aue,
Zweigstelle Stollberg (Niemcy) w dniu 10 stycznia 2017 r. – Thomas Hübner/LVM
Lebensversicherungs**

(Sprawa C-11/17)

(2017/C 112/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Thomas Hübner

Strona pozwana: LVM Lebensversicherungs AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy załącznik II lit. A dyrektywy Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. [w związku z] art. 15 ust. 1 akapit trzeci [dyrektywy 90/619/EWG] ⁽¹⁾ należy interpretować w taki sposób, że konsument jest przez cały łączny czas uiszczenia składek ubezpieczenia na życie i emerytalnego uprawniony do odstąpienia od umowy ubezpieczenia jeśli, nie wiedząc, wskutek udzielenia przez ubezpieczyciela błędnej informacji, o przysługującym mu prawie do odstąpienia od tej umowy, przez wiele lat uiszczał on na podstawie tej umowy składki ubezpieczenia na życie i emerytalnego?

- 2) Czy jest zgodny z tą dyrektywą przepis krajowy, który, opierając się na zasadzie dobrej wiary, przewiduje pozbawienie konsumenta prawa do odstąpienia od umowy ze względu na to, że nieświadomy tego prawa do odstąpienia ubezpieczony aż do momentu poinformowania go o nim uiszczał systematycznie przewidziane w tej umowie składki?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie, zmieniająca dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa dotycząca ubezpieczeń na życie), Dz.U. L 360, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin
(Niemcy) w dniu 18 stycznia 2017 r. – Vincent Pierre Oberle**

(Sprawa C-20/17)

(2017/C 112/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca i wnoszący zażalenie: Vincent Pierre Oberle

Pytania prejudycjalne

Czy art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ustanawia on również wyłączną jurysdykcję krajową do wydawania w państwach członkowskich krajowych poświadczeń spadkowych, których europejskie poświadczenie spadkowe nie zastępuje (zob. art. 62 ust. 3 rozporządzenia nr 650/2012), co skutkuje tym, że odmienne postanowienia wprowadzone przez ustawodawców krajowych w odniesieniu do jurysdykcji krajowej do wydawania krajowych poświadczeń spadkowych – takie jak np. § 105 Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit w Niemczech – są nieskuteczne ze względu na ich sprzeczność z mającym nadrzędny charakter prawem Unii?

⁽¹⁾ Dz.U. L 201, s. 107.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 18 stycznia 2017 r. – Catlin Europe SE/O.K. Trans Praha spol. s. r.o.

(Sprawa C-21/17)

(2017/C 112/28)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Catlin Europe SE.